

RICHMOND, VIRGINIA, UN ORAȘ DESPUIAT DE ISTORIE...

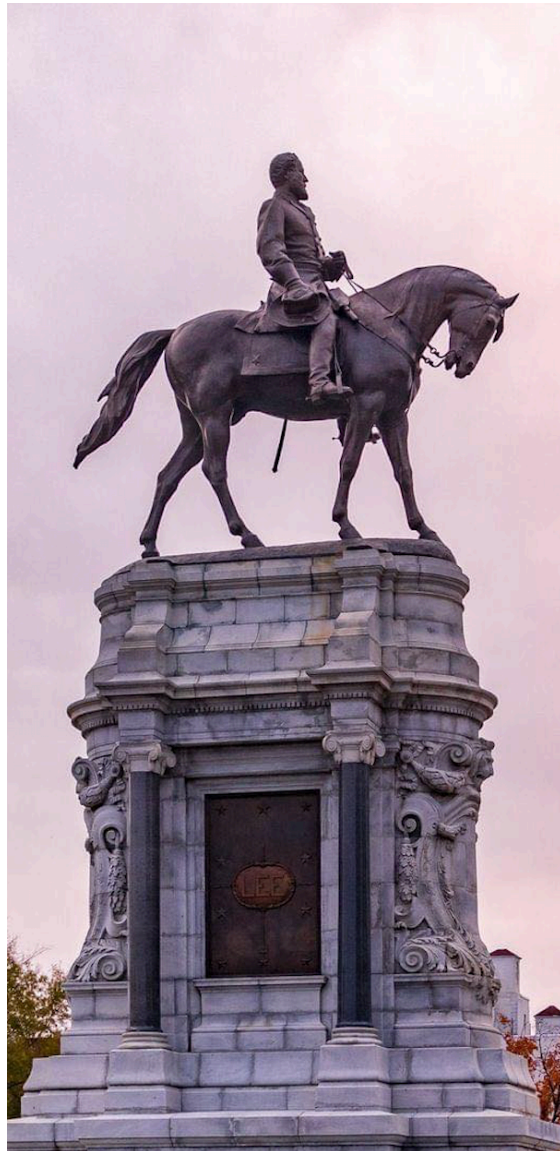
de Nicolae NIȚĂ

Oare ce s'ar întâmpla dacă Statuia Aviatorilor, Arcul de Triumf, statuile lui Mihai Viteazul, Cuza, Kogălniceanu, Eminescu sau Spiru Haret din București vor fi distruse, așa cum s'a petrecut în ultimii ani în Richmond, fosta capitală a Statelor Confederate, unde toate monumentele au fost puse la pământ? Ce răspuns veți avea la smârcurile de iarbă decretată ce vor acoperi locul acestor monumente de valoare inestimabilă, martore în timp ale istoriei? Cum ați caracteriza un act atât de barbar și primitiv al unei minorități care v'ar distruge cultura și istoria prin forța intimidării și mijloace primitive care pur și simplu nu pot fi descrise? Cum? Ce atitudine veți lua în fața unei alternative atât de monstruoase?

Poate că povestea de față va fi o lecție bună pentru unii și sperăm că vor putea învăța ceva din ea...

Este povestea tragică a orașului Richmond și, cu siguranță, nimeni nu vrea ca această poveste să se repete și să devină povestea orașelor lor...

Dar povestea orașului Richmond nu este doar una singulară, a ceea ce s'a întâmplat într'un singur oraș din America; este o poveste multiplicată la scară națională, în alte orașe, sate și așa mai departe, cimitire sau locuri în care zeci de

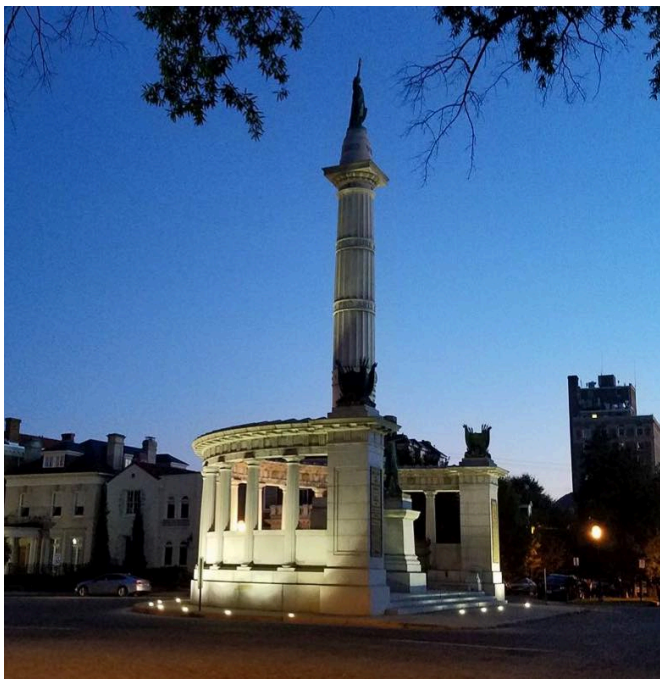

mii de simboluri sudice au fost distruse și profanate de mișcarea de stânga atee care a făcut atâtea nenorociri în ultimul timp.

De aceea, mai mult ca oricând, nu lăsați ca moștenirea strămoșilor să fie distrusă și terfelită de progresismul actual! Pentru că, dacă nu vom fi apărătorii valorilor moștenite de la strămoșii noștri, ne vom trezi într'un uriaș hău al istoriei, într'un gol care ne va înconjura conștiința, dezbrăcați și de Adevăr, dar și de Libertate...

În ciuda sondajelor repetate care au demonstrat că majoritatea populației din statul Virginia s'a opus distrugerii monumentelor în nu mai puțin de nouă (9) referendumuri (cetățenii votând în mod covârșitor pentru menținerea memorialelor confederate din statul Virginia și capitala sa, Richmond), răzvrățiții din conducerea orașului, treziți dintr'o dată de „justiția socială” și încurajați în plus de cele câteva sute de vandali extremiști și anarhiști pripășiți, au dat cu nerușinare frâu liber fărădelegilor și actelor de profanare, scenariu de final al distrugerii monumentelor confederate.

Amintim doar în paranteză că proporția albilor din statul Virginia este de cca. 64,95 %, în timp ce afro-americanii (negrii) constituie aproximativ 19,01 %, după cum arată statisticile recente referitoare la statul Virginia (2022), restul fiind un conglomerat de alte rase: hispanici, latini și asiatici. Pentru orașul

Richmond de care ne ocupăm, ultimele date demografice indică faptul că proporția albilor este de 57%, în comparație cu cea a negrilor reprezentând cca. 28%, iar restul din celelalte rase.

Personal, am vizitat orașul doar pentru câteva zile, mai bine de 15 ani în urmă, în aerul însoțit și primăvărat înundat de verdele crud al începutului de Mai și de parfumul florilor de primăvară; am rămas de-a dreptul impresionat, fascinat pentru totdeauna de frumusețea clădirilor și grandoarea monumentelor întâlnite în scurtul răgaz pe care l-am avut la dispoziție atunci.

Una dintre cele mai cunoscute și vizitate artere istorice ale orașului, Bulevardul Monumentului se întinde pe o lungime de aprox. 2 km., străjuit pe mijloc și în ambele părți de copaci, de flori și spații verzi frumos aranjate

aproape pe întregul parcurs. Construit între anii 1890 - 1929, "Monument Avenue" este un bulevard rezidențial unic. Fiind unul dintre cele mai vechi orașe mari din Statele Unite, Richmond prezintă exemple uimitoare de stiluri arhitecturale. Unele dintre cele mai vechi case și clădiri ale sale datează de secole, clasificând Richmond-ul drept orașul cu cea mai variată arhitectură istorică. Predomină stilul colonial, casele cu două etaje din cărămidă roșie de la sfârșitul secolului al XIX-lea, cu portice, coloane albe, ornamente pictate în alb și ferestre multiple flancate de obloane, și care se păstrează în condiții foarte bune și astăzi de-a lungul acestui bulevard impresionant.

Nu demult, șase monumente erau situate de-a lungul intersecțiilor majore ale bulevardului, cinci dintre ele în onoarea liderilor militari confederați și unul în onoarea cunoscutului jucător de tenis Arthur Ashe, născut în Richmond.

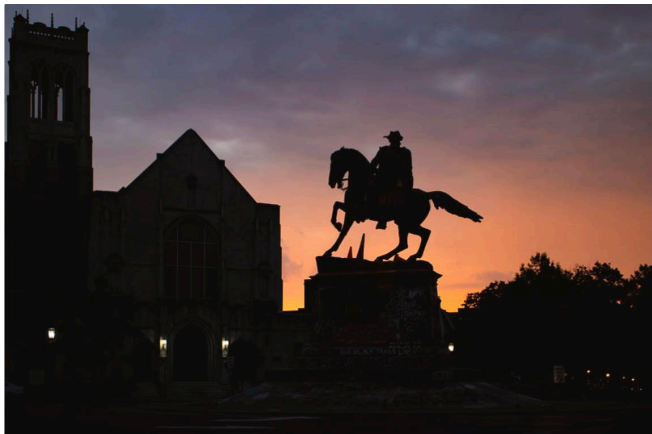
La scurte intervale, întretăindu-se cu arterele mai mici ale orașului, senzori giratorii înconjurau statuile de bronz de altădată aliniate pe socluri de granit sau marmură, aducând omagiu celor care au luptat pentru Confederație: J.E.B. Stuart, Jefferson Davis, Stonewall

Jackson, Matthew Fontaine Maury și, desigur, majestuosul monument dedicat Gen. Robert E. Lee care, prin masivitatea, înălțimea și măreția lui domina întreg orașul Richmond.

Pavat în cea mai mare parte cu piatra cubică rămasă așa încă de la construirea lui și a rezidențelor, largul bulevard pare astăzi pustiu după îndepărtarea monumentelor, un cuprins părăsit de viața care altădată pulsa de faima cucerită și de turiști.

A rămas totuși drept singurul bulevard rezidențial grandios al națiunii americane, cu memoriale care au supraviețuit în cea mai mare parte nemodificate până la distrugerea lor abominală din ultimii ani.

"Monument Avenue" (Bulevardul Monumentului - numit așa după primul monument construit, cel al generalului Robert E. Lee), a servit ca o reamintire fizică constantă a angajamentului adânc înrădăcinat de a onora și promova Confederația și cauza ei în Războiul Civil care a avut loc acum mai bine de 150 de ani.

Astăzi, rămășițele statuiilor confederate zac aruncate în aer liber într'o locație necunoscută, stivuite într'un loc părăsit de lângă râul care străbate capitala Virginiei, locație ferecată jur împrejur de autorități și ascunsă de orice priviri indiscrete care i-ar periclita secretul. Cei câțiva aleși "pe sprânceană" să acceseze locul cu pricina, au acceptat doar cu condiția să nu dezvăluie sau să dea indicii din motive - așa zise - "de securitate". Se pare totuși că este o fostă zonă industrială, cel mai probabil dezafectată și pustie de mulți ani, în apropierea unei uzine de apă după cum putem deduce din cele afirmate de "norocoșii" jurnaliști care și-au luat angajamentul în fața autorităților să păstreze taina, dar mai ales, să nu-și explice temerile prin scris. Temerile nu pot fi decât de totală "repudiere", și nu pot fi decât la adresa figurilor istorice care au reprezentat Statul Confederat - cum rezultă dintr'un articol apărut pe această temă delicată - ale căror monumente dezmembrate și-au găsit sfârșitul ce-l "meritau", aruncate pe lespezile

de beton și pietriș ale unei parcuri abandonate, și pentru care nu avem dreptul să conversăm în "contradictoriu" (așa spus "să dezbatem"), adevărul impus fiind doar unul singur ; fără lacrimi de crocodil și chestionări, autoritățile cunosc bine situația, mai ales într'un stat totalitar ca cel de azi, unde orice drept la replică "incriminează" pur și simplu!

Unul dintre "norocoșii" de care aminteam, corespondent de presă al agenției internaționale de știri „Associated Press”, ne explică de altfel destul de plastic cele văzute la fața locului (într'o sală din interiorul unei clădiri), care "e plină de acești bărbați de bronz cu spatele rigid, așezați în jurul pompelor de canalizare, uitându-se parcă unul la altul printre baionete. Chiar și după standardele adunărilor supremaciștilor albi - mai scrie el -, sună ca cel mai prost cocktail de petrecere care a avut loc vreodată".

■ A statue of the Confederate general AP Hill. Photograph: Lenin Nolly

Aproape că este pus pe șagă corespondentul nostru, dar căruia totuși îi mulțumim pentru confirmarea care aduce lumină în privința memorialelor de pe întregul teritoriu al statului Virginia, profanate și vandalizate de anarhiști, statui despre care nu s'a știut nimic pentru mult timp, anume unde au fost "depozitate" și dosite de ochii oamenilor. Orice rău, are după cum se vede și binele lui!...

■ The remains of the statues lie in an open-air industrial area. Photograph: Lenin Nolly

După cum se poate vedea, mulți dintre cei care au scris în ultima vreme despre distrugerea monumentelor din Richmond în presa comandată nu înțeleg distincția importanței lor istorice, simpli coțcari și visători care încearcă cu înverșunare să ne explice cu orice preț contrariul și să ne demonstreze însemnătatea "beneficiului" și "echilibrului" social rezultat.

Ei bine, aici vorbim de istorie, indiferent dacă ne place ori nu, pe care trebuie s'o respectăm și să tragem oarecari învățăminte. Chiar dacă marmura, granitul, piatra și bronzul pot fi îndepărtate, istoria rămâne aceeași, pentru totdeauna!

John Simpson, ca mulți alți istorici americani, ține să arate că înălțarea acestor monumente a fost „mai mult de natură nostalgică” și morală, urmărind „să reînvie mândria sudică și încrederea în sine”, cu alte cuvinte un efort romantizat al sudiștilor de a-și proteja și păstra cultura. Tot el susține că Războiul Civil nu s'a dus pentru sclavie, ci pentru drepturile statelor și că soldații confederați au căutat doar să-și protejeze teritoriile de invadarea Nordului. Desigur, alți istorici combat această teză și o contestă în termeni diferiți, susținând că războiul a dus primordial și la abolirea sclaviei, chiar dacă ea s'a menținut pentru mulți ani - într'o formă sau alta -, atât în Nord, cât și în Sud.

În spiritul reconcilierii convenite între cele două părți la finele sângerosului conflict care a avut loc, ridicarea monumentelor confederate și unioniste s'a făcut de comun acord, atât în Nord, cât și în Sud.

Astăzi, după cum vedem, reconcilierea a intrat în impas, subordonată altor interese care divizează și mai mult societatea americană, supusă celor mai drastice măsuri de constrângere. Teama de adevăr e ucigătoare pentru unii!

Indiscutabil, tragedia petrecută „între aceiași frați” ai Americii și rănilor Războiului Civil au fost profunde pentru toți! Sute de mii de soldați și-au pierdut viața fără să-și poată alege tabăra de luptă; de aceea, distrugerea monumentelor constituie o adevărată pângărire a memoriei lor și, în sfârșit, a istoriei care oricât s'ar vrea a fi rescrisă de „contracultura” de astăzi, nu poate fi nici ștearsă, nici îngropată! Adevărul nu poate fi convertit!

Monumentul bravului Gen. Robert E. Lee din Richmond (înfățișat pe un cal deasupra unei baze mari de marmură cu o înălțime de peste 18 m.), a fost primul monument instalat în anul 1890 în fosta capitală confederată și, în cele din urmă, va fi și ultimul îndepărtat din oraș la 8 Sept. 2021. Lucrarea ecvestră a Gen. Lee, construită în Franța și expedită în Virginia (inclusă - cum am spus - în Registrul național al

locurilor istorice din America împreună cu celelalte monumente din Richmond), a fost și a rămas cea mai mare și impunătoare statuie a orașului timp de peste 130 de ani. Acum, zace tăiată grosolan de la mijloc, alături de alți mari generali confederați, într'un adevărat și parcă ireal "cimitir al monumentelor distruse și pângărite" pentru a se potoli capriciile câtorva activiști ignoranți și plini de ură, ură insuflată și plăsmuită încă de pe vremea "sublimului" președinte Barack Obama care a dus la segregarea accentuată dintre albi și negri.

O VICTIMĂ COLATERALĂ

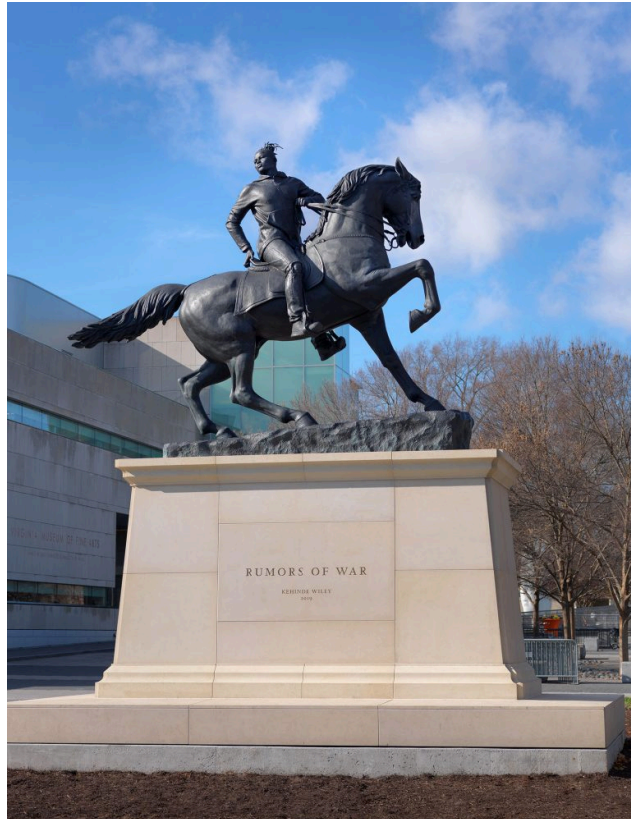
După ce a stat santinelă timp de mai bine de douăzeci de ani lângă intrarea din față a Muzeului de Istorie și Cultură din Virginia (după cum a fost redenumit actualmente fostul "Institut Memorial Confederat" (Battle Abbey) fuzionat în 1958 cu "Societatea de Istorie a Virginiei"), o sculptură din bronz cunoscută sub numele "*Calul de război*", a fost îndepărtată și ea în luna Mai a anului 2019. Creată de sculptorul englez Tessa Pullan, statuia a fost oferită Societății de Istorie și prezintă un cal slăbit, fără călăreț, care aduce un omagiu celor peste un milion și jumătate de cai și catări care au fost uciși în luptă în timpul Războiului Civil. Acum, zace aproape ascunsă vederii publice, în spatele muzeului, unde a fost depusă. Oare și această statuie ofensează, doar pentru faptul că a fost donată unei instituții istorice confederate?

"ZVONURI DE RĂZBOI"

O statuie intitulată „*Zvonuri de Război*” (*Rumors of war*), sculptată de Kehinde Wiley și instalată în urmă cu câțiva ani în Richmond – ca exemplu – definește plastic seria artei avangardiste progresiste care acum împânzește orașul, și reprezintă un tânăr afro-american cu

părul împletit ca o coadă de cal, purtând blugi rupți în genunchi, adidași marca Nike și un hanorac. Calul de bronz și călărețul stau sfidătoare deasupra unui pedestal din marmură în fața Muzeului de Arte Frumoase din Virginia și, poate nu chiar întâmplător, lângă sediul "Fiicelor Unite ale Confederației" (United Daughters of Confederacy). A fost dezvelit la Richmond în ziua de 10 Decembrie 2019. Trebuie menționat că înfățișarea eroică a statuii a fost copiată (alții îi spun "modelată") după lucrarea ecvestră aproape identică din 1907 dedicată Generalului confederat J.E.B. Stuart, aflată la puțină distanță de noua sculptură; câteva luni mai târziu, pe 7 Iulie 2020, după cum vă puteți închipui, ca ultimă ofensă, statuia Generalului Stuart a fost dată jos.

În timp ce mii de statui istorice confederate au fost decimate, altele noi le-au luat locul conform metodei contraculturii care se desfășoară nestingherită la scară națională. Au apărut statui cu Lenin, busturi cu Mao Țe Dun, Engels și Marx, iar în unele părți chiar și ale teroriștilor din organizația marxist-leninistă „Black Panther” sau „Black Liberation Movement”, o altă organizație comunistă creată la începutul anilor '70, care a produs numeroase atacuri teroriste soldate cu sute de victime. În mod ironic, trei mari statui care îl înfățișează pe Lenin se află în Statele Unite. Unul se găsește în orașul Seattle, un bust mare în Los Angeles și altul în orașul New York. Din fericire, statuia lui Lenin instalată în fața hotelului „Mandaley” din Las Vegas și a restaurantului „Piața Roșie”, a fost dislocată în anul 2019 în urma numeroaselor proteste ale turiștilor, același lucru întâmplându-se și cu statuia din orașul Willimantic, în statul Connecticut, care a fost înlăturată și ea la presiunile oamenilor nemulțumiți. În Bedford,

Virginia, într'un memorial se găsește chiar bustul „tătuclui popoarelor”, odiosul criminal I. V. Stalin, căruia i-au căzut victime milioane de oameni nevinovați în gulagurile sau în ghețurile de necuprins ale Siberiei. Multe alte statui instalate pe proprietățile adeptilor și simpatizanților comuniști sunt momentan ascunse vederii, dar pentru că ne găsim în plin totalitarism de stânga, nu va mai dura mult și le vom vedea și pe ele scoase la „lumină”. Lista poate continua, dar mă opresc aici; despre portretele liderilor comuniști expuse în holurile și campusurile universităților americane, parcă să troneze peste mințile studenților spălați de ideologia comunistă, vom vorbi cu altă ocazie.

Astăzi, oficiul de turism al orașului Richmond organizează tururi contra cost la locurile unde până nu de mult se înălțau faimoasele monumente confederate de pe Monument Avenue, "pentru a explora motivele ridicării monumentelor" și, iarăși, "motivele pentru care acestea au fost îndepărtate". O mică spălare de creier nu strică! Ca gheșeft, turul include și vizitarea fostelor reședințe ale liderilor confederați: J.E.B. Stuart, Generalul Robert E. Lee, Jefferson Davis, Stonewall Jackson și Matthew Fontaine Maury, rămase deocamdată în picioare, și se încheie la Monumentul lui Arthur Ashe, al șaselea și cel mai recent monument adăugat rămas neafectat pe bulevard.

Obosit de atâtea sacrilegii săvârșite asupra lui, Richmond-ul va încerca în tăcere să-și recupereze gloria de odinioară și, poate, chiar să șteargă rănile atât de adânci pentru care a suferit în tăcere și pe care le-a îndurat cu atâta resemnare în ultimii ani. Spiritul nemuritor al bravului General Lee încă plutește biruitor peste crestele înălțimilor din jur, și el nu poate fi doborât de pe soclul istoriei...

Obosit de atâtea sacrilegii săvârșite asupra lui, Richmond-ul va încerca în tăcere să-și recupereze gloria de odinioară și, poate, chiar să șteargă rănile atât de adânci pentru care a suferit în tăcere și pe care le-a îndurat cu atâta resemnare în ultimii ani. Spiritul nemuritor al bravului General Lee încă plutește biruitor peste crestele înălțimilor din jur, și el nu poate fi doborât de pe soclul istoriei...

• *Legenda imaginilor de mai sus: Judy Smith. Foto 1 – 2 - 4 (Monumentul Gen. Robert E. Lee); 3 (Monumentul Jefferson Davis); 5 (Monumentul J.E.B. Stuart); 6 – 7 foto: Lenin Nolly, înfățișând rămășițele multor statui confederate, stivuite sub cerul liber; în prima imagine, statuia Gen. A. P. Hill, "onorat" în batjocură cu două cauciucuri atârinate de gât); foto 8 (Judy Smith), "Calul de război"; foto 9 - (VMFA) "Zvonuri de război"; foto 10 (detaliu), Judy Smith.*

POVEȘTEA MONUMENTELOR DISTRUSE

MONUMENTUL J.E.B. STUART

La 14 Mai 1864, la două zile după ce generalul-maior James Ewell Brown „J.E.B.” Stuart a murit în urma unei răni suferite în Bătălia de la Yellow Tavern, Consiliul local din Richmond a creat Asociația Monumentală Stuart cu sarcina de a ridica un monument pentru cel mai faimos conducător de cavalerie al Armatei Confederate. Asociația Monumentală Stuart nu a reușit să producă un monument considerabil, având în vedere condițiile dure din ultimul an de război civil și a fost dizolvată. Au trecut 25 de ani până când s'au făcut noi proiecte pentru a-l comemora pe Stuart. În 1892, Asociația Veteranilor Cavaleriei din Armata Virginiei de Nord s'a încorporat și a început procesul de ridicare a monumentului liderului confederat. În 1903, Asociația a selectat proiectul sculptorului Frederick Moynihan, iar un an mai târziu a fost aleasă și locația, pe Bulevardul Monumentului. La 31 Mai 1907, Monumentul J.E.B. Stuart a fost inaugurat în fața unei mulțimi de zeci de mii de oameni în timpul Reuniunii Veteranilor din

Armata Statelor Confederate, cu doar opt zile înainte de dezvelirea Monumentului Jefferson Davis.

MONUMENTUL JEFFERSON DAVIS

Inaugurat la 3 Iunie 1907 în prezența unei mulțimi estimate între 80.000 și 200.000 de oameni, Monumentul Jefferson Davis din Richmond a durat optsprezece ani pentru a fi finalizat. Oficialii orașului Richmond și veteranii Confederației au căutat să ridice un monument considerabil fostului președinte al Statelor Confederate (1861 – 1865), Jefferson Davis, aproape imediat după moartea acestuia survenită în anul 1889. S'a înființat „Asociația Monumentului Jefferson Davis” și s'au început demersurile de realizare a construcției proiectate. Cu toate acestea, Asociația nu a reușit să obțină fondurile necesare până în 1896 și a transmis această sarcină Fiicelor Unite ale Confederației. Sub conducerea lor, monumentul a fost finalizat de arhitectul William C. Noland și sculptorul Edward V. Valentin.

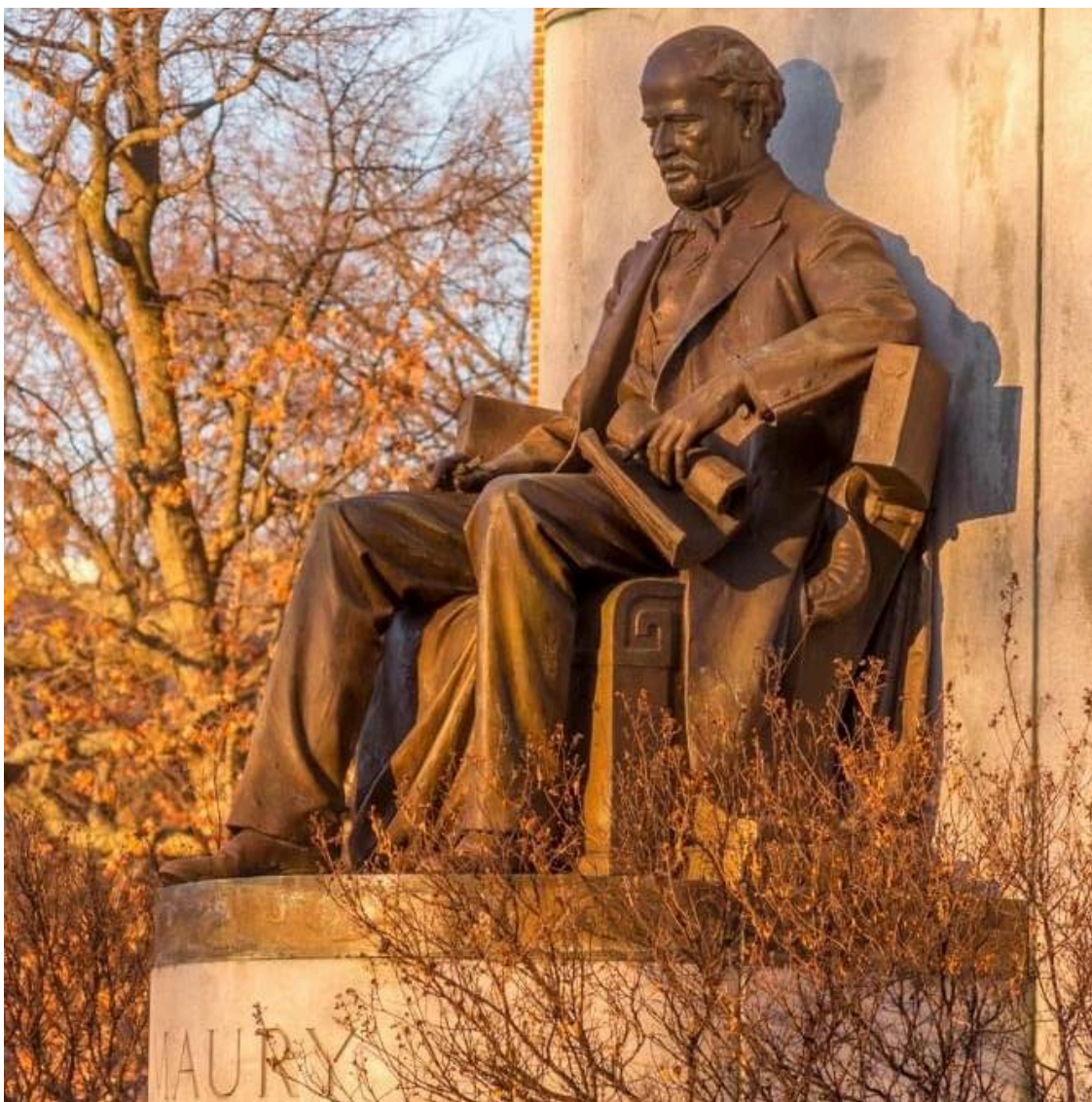
MONUMENTUL STONEWALL JACKSON

Proiectat de sculptorul local Frederick William Sievers, Monumentul Stonewall Jackson a fost dezvelit la 11 Octombrie 1919 în fața unei mulțimi uriașe de zeci de mii de oameni. Cu toate acestea, memorialul nu a fost singurul din Richmond pentru fostul lider confederat. În Iunie 1863, la o lună după moartea lui Jackson, aliații britanici din Sud au

creat “Jackson Monumental Fund” pentru strângerea fondurilor destinate ridicării memorialului Jackson în Richmond. În 1875, Fondul Britanic i-a oferit Virginiei o statuie de bronz a lui Jackson, care a fost plasată în Piața Capitoliului din Richmond. Virginia era încă divizată politic în deceniul de după război, așa că guvernatorul de atunci James L. Kemper a folosit ocazia în spiritul unificării sentimentelor, virtutea și onoarea pentru care era cunoscut Stonewall Jackson fiind admirată de întreaga lume. Trezeci și șase de ani mai târziu, Fiicele Unite ale Confederației (United Daughters of the Confederacy) și un grup de veterani confederați au format în 1911 „Jackson Monumental Corporation” cu intenția de a crea Monumentul Jackson urmând a fi plasat în rând cu celelalte de pe Bulevardul Monumentului; opt ani mai târziu, construcția s'a finalizat, în toamna anului 1919.

MONUMENTUL LUI MATTHEW FONTAINE MAURY

Spre deosebire de multe alte monumente ale Confederației, propunerea pentru statuia lui Matthew Fontaine Maury nu a fost inspirată atât de cariera sa militară în sprijinul

Confederației, cât pentru a se arăta contribuțiile sale științifice. Maury este considerat de mulți părintele oceanografiei moderne, iar contribuțiile sale științifice au revoluționat călătoriile oceanice. Proiectat de Frederick William Sievers, care este și autorul Monumentului Stonewall Jackson, Monumentul Matthew Fontaine Maury a fost dezvelit mulțimii la 11 Noiembrie 1929.

MONUMENTUL GEN. ROBERT E. LEE

Acest monument a fost propus a fi construit pentru prima dată la scurt timp după moartea Gen. Robert E. Lee în anul 1870. Proiectul a fost finalizat doar douăzeci de ani mai târziu, în 1890. Statuia ecvestră de bronz a lui Lee pe faimosul său cal numit „Călătorul”, a fost proiectată de sculptorul francez Jean Antoine Mercie și turnată în patru secțiuni. Monumentul Generalului Robert E. Lee a fost inaugurat oficial la 29 Mai 1890, în fața unei mulțimi estimate de aproximativ 150.000 de oameni. Colonelul Archer Anderson, un fost ofițer militar confederat, a ținut discursul principal subliniind figura

istorică a Generalului Lee ca om de acțiune și erou al statului său natal, Virginia. În 2020, în urma escaladării protestelor violente de stânga și a anarhismului, de teamă, guvernatorul de atunci al Virginiei Ralph Northam a ordonat îndepărtarea monumentului. Instanțele districtuale au menținut decizia guvernatorului, dar decizia a fost contestată pe drept de asociațiile confederate descendente. În fața presiunii organizațiilor anarhist-teroriste, Curtea Supremă din Virginia și-a arogat dreptul de decizie, respingând recursul formulat (o adevărată pată neagră pe obrazul justiției), iar statuia Generalului Lee a fost înlăturată un an mai târziu, în Septembrie 2021.

MONUMENTUL LUI ARTHUR ASHE

După moartea sa în anul 1993, Richmond-ul a căutat să-l omagieze pe Arthur Ashe ca erou sportiv și umanitar, răsplătind astfel eforturile făcute de acesta în folosul orașului său natal. Ashe și-a petrecut cea mai mare parte a tinereții în Richmond. În timpul

carierii sale profesionale, Ashe a devenit primul bărbat de culoare care a jucat în Cupa Davis, primul și singurul bărbat de culoare care a câștigat campionatele SUA și Wimbledon. Înainte de moartea sa, Ashe a cooperat cu sculptorul Paul DiPasquale pentru a i se crea o statuie, care urma să fie plasată în fața sălii de sport afro-americane din Richmond. Fostul guvernator al Virginiei L. Douglas Wilder a făcut sugestia controversată ca statuia să fie amplasată pe Monument Avenue. În următoarele 18 luni, au avut loc dezbateri publice, cu diverse opinii concentrate în jurul locației statuii lui Ashe. În cele din urmă, orașul a susținut cu îndrăzneală decizia de a plasa memorialul Arthur Ashe pe Monument Avenue, schimbând pentru totdeauna aspectul și istoria Bulevardului. Pe 10 Iulie 1996, monumentul lui Arthur Ashe a fost inaugurat în fața unei mulțimi de cca. 2.000 de oameni, iar la 3 Decembrie 1997 a fost desemnat la rândul său reper istoric național.

ÎN CHARLOTTESVILLE

Înainte de sfârșit, încheiem cu o simplă notă despre cele petrecute într’o altă localitate a Virginiei, lovită la rândul ei de seismul marxist.

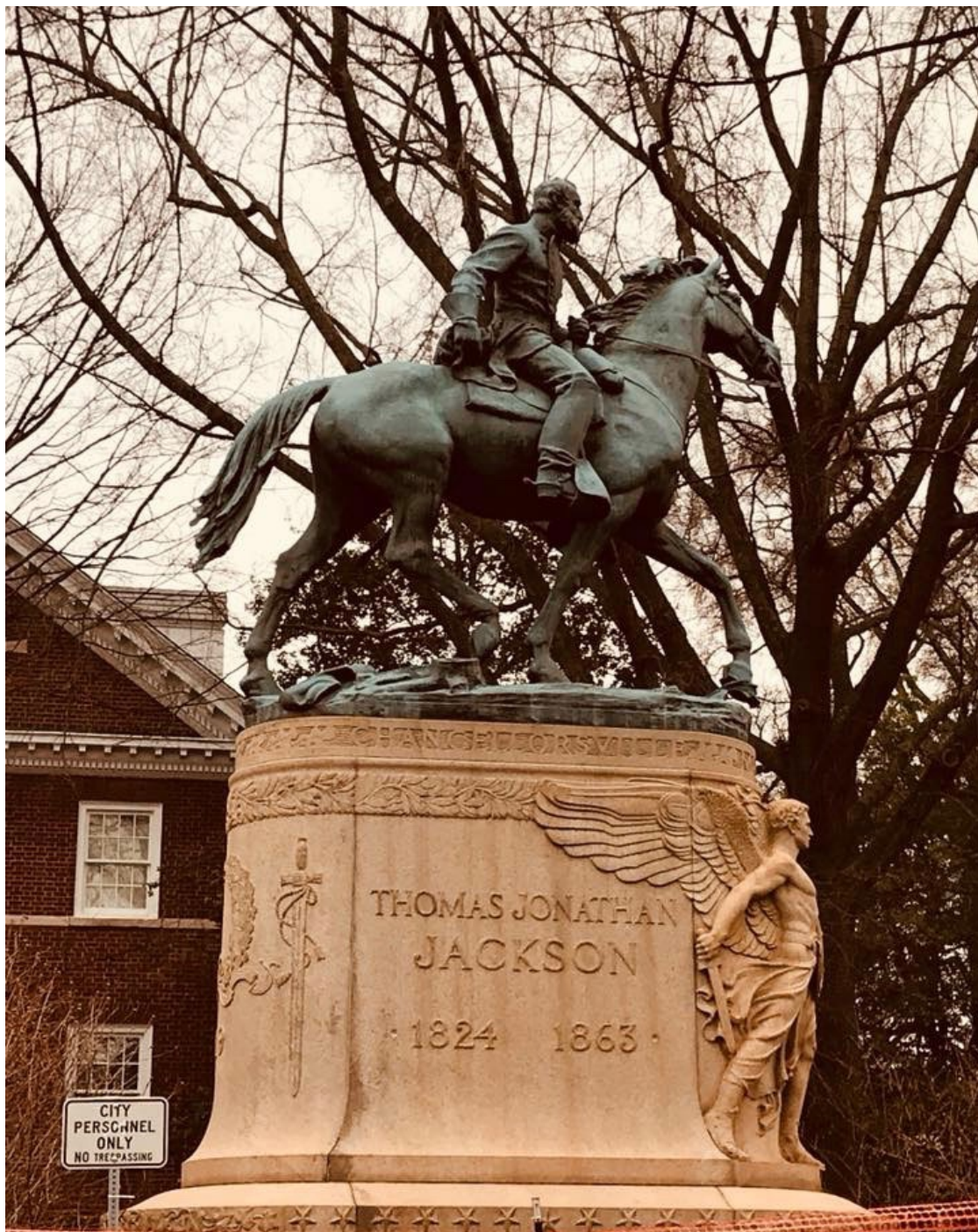
Nu departe de Richmond, la nord-vest, în micul și frumosul orașel Charlottesville, două monumente istorice confederate proeminente – statuia Generalului Lee și cea a lui Thomas J. Jackson, ultima cunoscută sub numele de Monumentul Stonewall Jackson -, au suferit și ele aceeași soartă tragică precum cele din Richmond. Prima de care am amintit, statuia Gen. Lee, ridicată în urmă cu 100 de ani în frumosul parc care i-a purtat numele până de curând, a fost topită în luna Octombrie din toamna trecută, pentru a se crea din ea – după cum aflăm de pe site-ul postului de televiziune marxist CNN – „o artă nouă”! Ne putem imagina ce fel de artă!*) Despre soarta celeilalte statui, nereușind deocamdată să aflăm alte detalii prin grija cenzurii care ne interzice dreptul la astfel de informații, nu ne putem pronunța, dar nu va fi nici o mirare să citim cândva într’un colț de gazetă că a fost la rândul ei topită în cuptoarele Satanei, în folosul aceleiași “arte noi”.

*) _____

- Achiziționarea de “artă modernistă” a devenit o preocupare permanentă a Muzeului Artelor Fine din Richmond ca expresie a progresismului de stânga pe care-l cultivă cu asiduitate. Un exemplu al acestei “arte”, îl prezentăm ceva mai jos...

- Foto 1 - 5: Judy Smith.
- Foto 6: Mary Ann Sullivan.

*Monumentul Stonewall Jackson din Charlottesville
cu frumoasele basoreliefuri de la baza sa.*

Foto: Judy Smith

Basorelieful de la baza Monumentului Stonewall Jackson mutilat de bandele huliganilor marxiști. Foto: Judy Smith

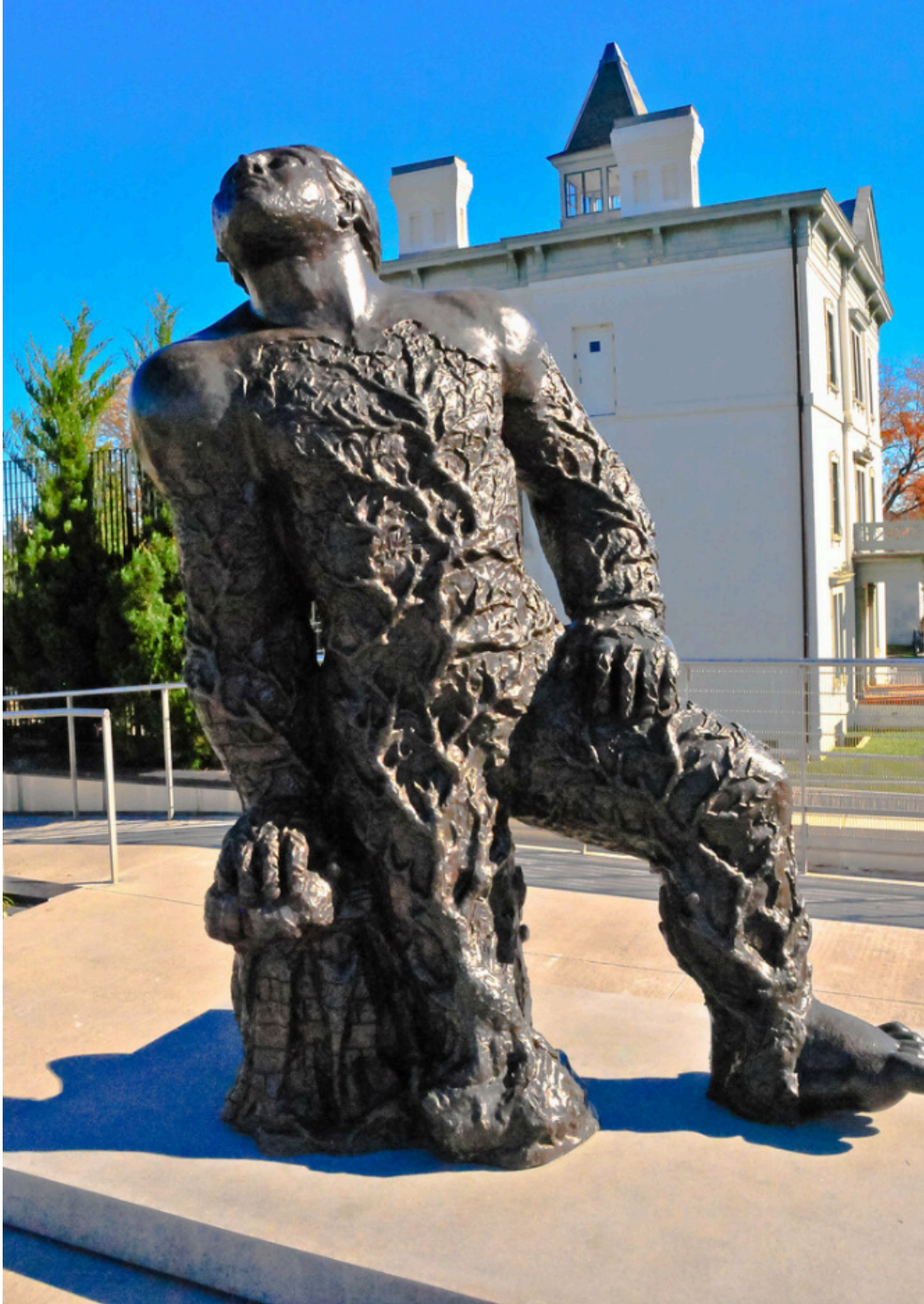

Basorelieful, în forma sa originală. Foto: Judy Smith

*Monumentul Gen. Robert E. Lee din Charlottesville
(topit în toamna anului trecut, 2023).*

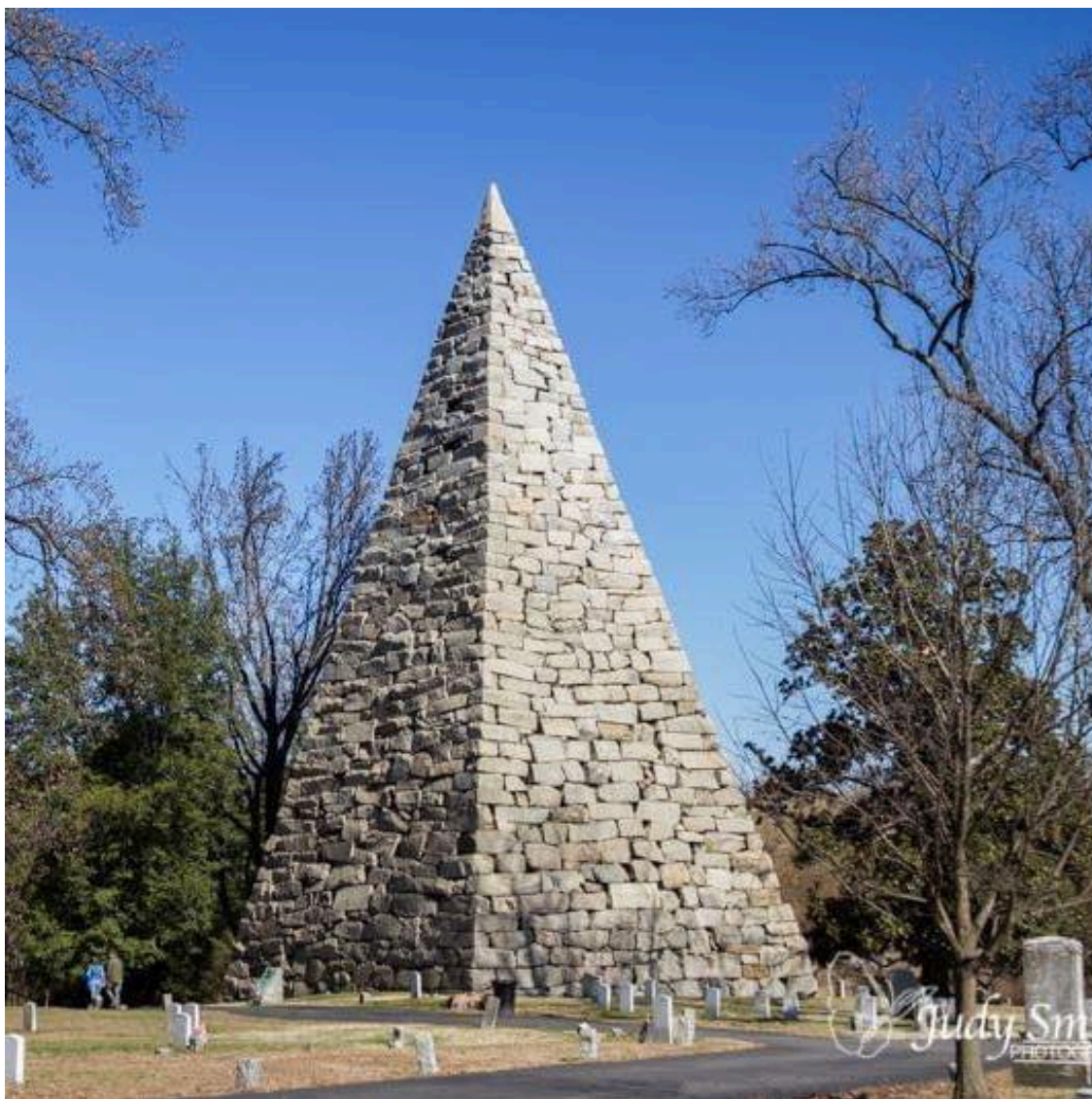
Foto: Judy Smith

“Om și vegetație” - avangardism expus în parcul Muzeului de Arte Fine din Richmond, o mostră cioplită de subcultura anarhistă care parcă actualizează și exprimă “momentele anului 2020” și supunerea albilor prin “sărutul picioarelor”, un cadru familiar pentru cei care au fost martori la aceste momente de înjosire rasială, exprimat clar și în “opera” de față unde laba piciorului stâng rămâne conscipioasă și își așteaptă “clienții”... albi! Foto: (VMFA).

D I V E R S E :

IMAGINI TANGENTE

Memorial dedicat celor 18.000 soldați confederați care se odihnesc în cimitirul "Hollywood" din Richmond, singurul memorial de proporții a cărui soartă încă nu s'a decis...

Foto: Judy Smith

Capela Confederată din Richmond în două ipostaze. Foto: Judy Smith

*Monumentul Gen. Robert E. Lee din Richmond
înaintea demolării.
Foto: Judy Smith*

Monumental Matthew Fontaine Maury din Richmond.

Foto: Judy Smith